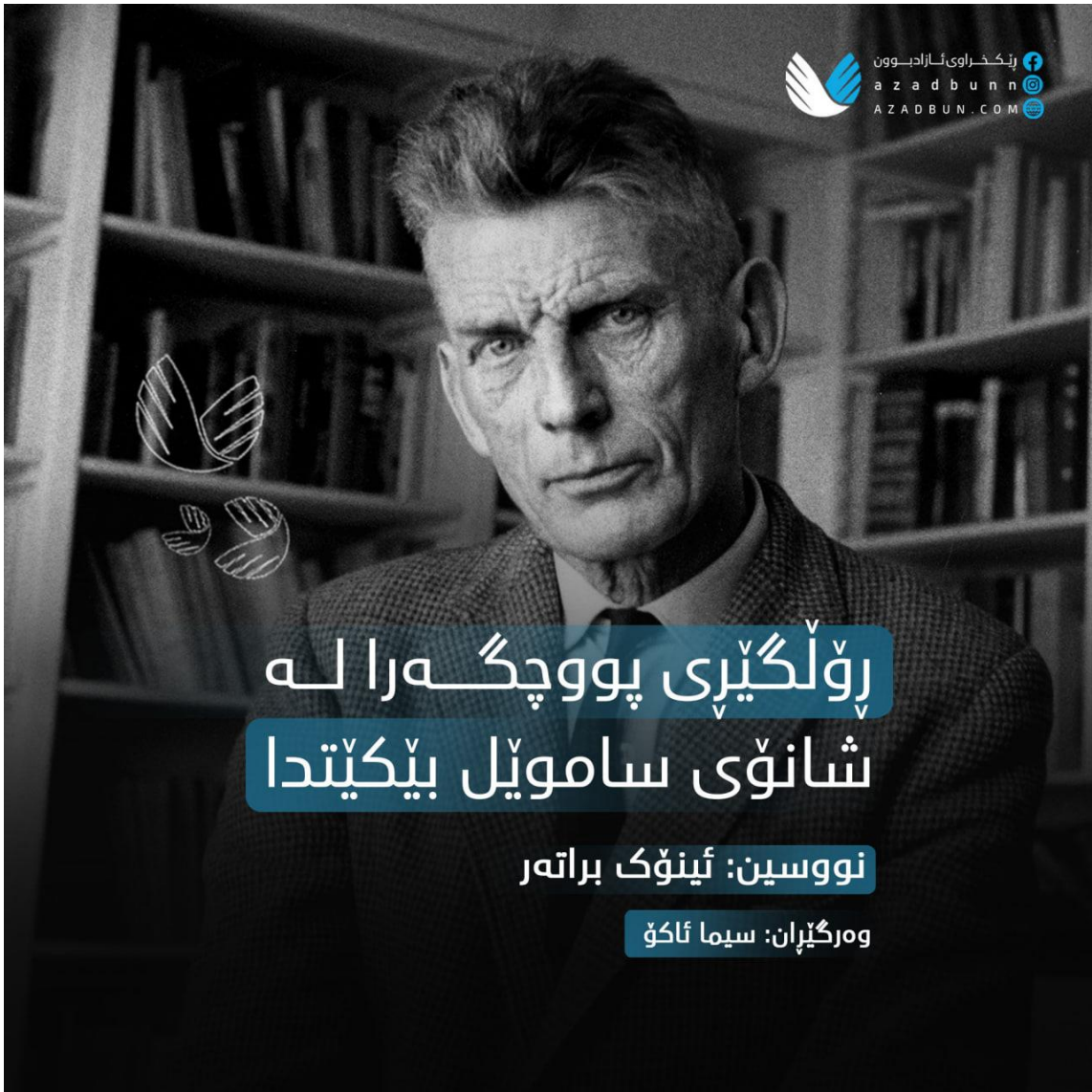

رۆلگىرى پوچگەرا لە شانۆى ساموئىل بىكىتدا

نووسىن:

ئىنۆك براتەر

وەرگىران:

سىما ئاكو

ئهو شپرزهبیهی مرقف ههستی پئ دهکات له نیوان ئیرابینی خوی بۆ جیهانی دهوروبهری و ئهو ههقیقهتهی که رووبهرووی دهبیتهوه، خالی دهستیکی وتووێژی فهلسهفهیی بیهوودهیه.

مرقف له پیندا پهبهست کراوه: ئهو خواستی له یهکیتیپوونه و له ههموو شوینییک بهر ناتهپایی دهکهویت؛ نارهزووی دلخووشی و ناگایی دهکات و خوی لهبهردهم بیدهنگیی نانهقلانی جیهاندا دهبینتهوه؛ دهیهویت بزانییت، لئ ناتوانییت بزانییت؛ به تاسهی گفتوگۆوهیه، بهلام هیچ ریگیایهک نییه بۆ دواندن؛ ههقیقهتهی دهویت و بهر پیرییک له ههقیقهت دهکهویت، ژینی دهویت، بهلام چارهنووسی سات به سات له مهرگ و دووماهیی خوی نزیکیی دهخاتهوه.

کامۆ له دهستنووسه بوونخوازهکهیدا لهبارهی شوڕشهکانی ههپوونناسییهوه دهئیت:

«پوچگهراپی له بنهردتا رههابوونیکه، که به بهراورد ناچیتهوه سههر هیچکام له توخمهکان، بهلکه ههر خوی له رووبهروبوونهوهیانهوه هاتوووته پوون، نهمه له کاتییدا که نهفسانهکان زیاتر لهپیناوه و زهدان به نهندیسهی مرقف داریزراون.»

سزیزیف پالنه بیهارهکهی سهردهمی نیمهیه، یهکیکه له کهسایهتییه دلخوشهکان، چون نه هیچ چاوهروانییهکی ههیه و نه ناومییدی. ههر وا سانا بهردیک به گردییدا ههئدهخزینییت، جا دیسان خهمساردانه چاودیری دهکات که چون خلور دهبیتهوه، تا واز دههینییت؛ ههمتر له رۆژانی شادیبهخشی داهاوویدا، لهو نههرکهی بهردهوام دهبیت. نهمهیی ئهو شیوازیکی جاویدانیی بئ دردۆنگییه، وهک بیکیت دهئیت: ههر کهسهو تاییهتهندی خوی.

بهلام بیکیت شانۆنووسه نهک فهیلهسووف یان بیردۆزان، بهلکه پیاویکی کردارییه له شانۆدا، که سهرنجی وردی لهسهه پيشکهشکردنی کارهکانییهتی به چهشنیکی دروست لهسهه سهکۆکان.

ئهو پڕوقهیی سههرهتایی دهقهکانی لهگهڵ رۆلگیرهکاندا به «دهرکردن» ناو دهبات و ههروهخت ئهو دهقه به ناشکرایی نمایش کرا، نهوسا به «داریزراو» ناوزهندی دهکات. دهشیت پاشخانهکهی میتافیزیکی بیت و نهوهی که بهرجهسته دهکریت لهپیناوه پيشکهشکردندا بیت.

«من نامهویت تهنا بۆ نهوهی شانۆگهرییهک نهقلانی دهریکهویت، بیردۆزیانه دهبرارهی بدویم؛ بهلکه دهمهویت باس لهوه بکهه که چون دهنوویت و چون گیزه دهخویت. وشهکان خویان بهردهستن، گهر واتایهکیان ههبیت، بئ گومان دهیگهیهن.»

بیکیت له ناراستهکردنی کارهکانی خویدا، ههردهم رۆلگیرهکانی بهو بارههه رابههری دهکرد که: «بهرههست و ساده بن به کردهوهی دروستهوه،» زیاتر له زۆرینهی کارهکانی لایهنگری سادهیی پوووه وهک له ناروونی.

لای بیکیت، پهیامی شانۆ ههر شتییک بووبیت به هۆکاریکی تاییهتی وینا کراوه؛ لهسهه سهکۆیهکی نمایش که تیایدا کات و مهودا سنوورداره، ناکریت واتایهکی تهماوی ههبیت بهی بهرجهستهکردنیکی فیزیکیانه که بینهر بتوانییت پهی پئ ببات.

رۆب گریی دهئیت: «دهورگیزی شانۆیی، لهسهه سهکۆیه، ههر خوی نهوه سروشتی بنچینهیی نهوه مادام لهوئ وهستاوه.»

ریچارد هاورد رای وایه: «ئه‌رکی بنه‌ره‌تی نمایشی شانویی، پیشاندانی ئه‌و راستیه‌یه که له پشت نمایشه‌که‌وه ده‌گوزهریت.»

شیوازی بیکیت روونکردنه‌وه نییه، به‌لکه زیاتر نمایشه؛ ناراسته‌ی کاره‌کانی له‌سه‌ر بنه‌مای تیوری واتی نییه، به‌لکه له‌سه‌ر بنه‌مای هه‌ستیکرانه.

به‌باریکی دیکه‌دا، نه‌فسانه‌ی سیزیف به‌روونی پیوه‌ی دیاره که هه‌مان ئه‌و زمانه هه‌ستیکراوه‌ی بیکیته بۆ وینه‌دارکردن و روونکردنه‌وه‌ی جه‌وه‌ری پرسه‌ی فله‌سه‌فیه‌که‌ی:

وی‌رای سه‌دجار دینه‌وه‌ی هه‌مان که‌سایه‌تی، من هیشتا له نه‌جامدا ناگه‌م به‌وه‌ی تیگه‌یشتنیکی باشترم هه‌بیت له‌سه‌ری. به‌لام نه‌گه‌ر نه‌و پالنه‌وانانه‌ی بۆ زیاد بکه‌م که خه‌ریکه به‌رجه‌سته‌یان ده‌کات، نه‌گه‌ر بۆیم له کاره‌که‌تری هه‌زاره‌ما توانیومه باشتر بیناسم، نه‌مه‌یان ده‌چینه‌ی قالی هه‌قیقه‌ته‌وه. نه‌وه تیمان ده‌گه‌یه‌نیت که رۆلگیری به‌هۆی نواندن و هاندانی دل‌سوزانه‌یه‌وه ده‌توانیت بیناسه‌ی خۆی بکات.

مروقی بیه‌وه‌ بۆ کامۆ، نه‌که‌تریکی وه‌ک کینی سارته‌ره، که ژیا‌نی راسته‌قینه‌ی خۆی ده‌کات به‌ دیکۆریکی شانویی: «نه‌وه روو ده‌دات که دیکۆره شانویییه‌کان برووخین... رۆژیک دیت پرسیری بۆچی دیته‌ کایه‌وه و هه‌موو شتیکی له‌و شه‌که‌تییه‌وه سه‌ر هه‌لده‌دات که ره‌نگی سه‌رسورمانی پیوه دیاره.»

نه‌وه‌ی که کامۆ به‌ پرۆسه‌ی «بیرکردنه‌وه بیه‌وه‌دانه‌که‌ی» ناوی ده‌بات، له‌ ریی راقه‌یه‌کی یه‌ک به‌ دوا‌ی یه‌کدا هاتوو و پچرپچه‌وه به‌ره‌وپیش ده‌چیت که تیایدا «هیچ سیناریۆیه‌ک نییه.» «کاری هونه‌ری بیه‌وه‌یه‌ی «به‌رجه‌سته‌که‌ری درامای نه‌قلیه‌» که تیایدا هه‌ریه‌ک له به‌شه‌کانی وه‌ک ناکوکی، ته‌نگزه، نیگه‌رانی و دژنایه‌تی وه‌ک چۆن له ئۆریستیدا پیگه‌یشتون، ده‌بیت پیگه‌یشتوو بن، به‌لام به‌ یه‌ک جیاکاری دیاره‌وه:

«نه‌وه‌ی که تیگه‌یشتنی مؤدیرن له تیگه‌یشتنی کلاسیکی جیا ده‌کاته‌وه نه‌وه‌یه که دووه‌میان له‌سه‌ر کیشه‌ ناکارییه‌کان به‌ کام‌گه‌یشتوو و یه‌که‌میان له‌سه‌ر کیشه‌ میتافیزیکییه‌کان.»

له راستیدا نه‌که‌تر به‌ لای کامۆه نمونه‌ی بنچینه‌یه له‌وه‌دا که چۆن بارو‌دوخه‌کان رووبه‌رووی مروقی بیه‌وه‌ ده‌بنه‌وه: له‌ دۆن‌خو‌ان و داگیرکاردا، «نه‌که‌تر خۆی که‌سایه‌تی خۆی بۆ نمایش ده‌خولقینیت.» نه‌که‌تر که به‌رده‌وام له‌ هه‌ولێ ئه‌وه‌دایه نواندنیکی باشتر بکات، ده‌توانیت پیشانی بدات که چۆن نمایش شته‌کان ده‌خولقینیت:

نه‌و ماسکه‌ی ده‌کریته‌ ده‌موچاو، ماکیژ که به‌پیی چۆنییه‌تی به‌کاره‌ینان، رووخسار کال یاخود زه‌ق ده‌کاته‌وه، نه‌و پۆشاکانه‌ی که یان زیده‌رووی ده‌که‌ن یان ساده‌کارن، نه‌و گه‌ردوونه هه‌موو شتیکی له‌پیناو نمایشدا ده‌کات به‌ قوربانی و ته‌نیا بۆ چاو سازینراوه... نه‌وه جه‌سته‌یه که... زانیاری ده‌گه‌یه‌نیت. به‌ هیچ جۆریکی له‌ نیاگو تینه‌ده‌گه‌یشتم تا رۆله‌که‌یم گیرایه‌وه. گو‌یگرتن به‌س نییه، چونکه من ته‌نیا نه‌و ساته‌ لێی تیده‌گه‌م که ده‌یبینم. له‌ که‌سایه‌تی پوچگه‌رادا، نه‌که‌تر له‌ پالنه‌وانیکه‌وه بۆ پالنه‌وانیکی تر تارماییه‌کی بیزار له‌گه‌ل خۆی هه‌لده‌گریت که له‌ یه‌ک کاتدا هه‌م نامۆیه، هه‌م ناشنا.

په لای کامووه، له بهر نهوهی که سایه تیی نهکتهر خزمهت به نه رکیتی خوازهیی دهکات، له ماوهی سێ کاتژمیردا ده بیت نهزموونی تهواوی ناراستهیی «رینگای بنهسهستی» کردبیت و نمایشی کردبیت، به جۆریک که بینهر پیویستی به ماوهیهکی باش بیت بو نهوهی تیی بیه رینیت.

سیجیسمۆندۆ له ژماردن دهوستت و سهکو بهجی دههینیت. دوو کاتژمیر دواتر له کاتی نانخواردندا دهبینریت. رهنگه نهوه خهونیک بیت. بهلام دوا بهدوای سیجیسمۆندۆ کهسیکی تر دیت. نهو پالهوانهیی که به دهست گومانهوه دهناینیت، شوینی پالهوانهکی تر دهگریتهوه که ههلهوه دای تۆلهسهندنهوه بوو.

بهلام لای بیکیت، نهو که سایه تیی کامو وهک خوازهیهک بهکاری هیناوه، ناچاره راستهوخو لهسهه سهکۆی نمایش رووبهرووی بیهوودهیهک ببیتهوه، که خونهر هه رگیز له لاپه ره روون و رهوانهکانی به لگه پوچوونی کامۆدا ههستی پێ نهکردوه.

لایهنی میتافیزیکی لهچاو نهزموونی راسته قینه و نازاری جهسته بیدا که متر ده توانیت تیگه یه نه ر بیت. نهکتهر دهخریته ناو ته نه کهی زپل، سهه ته پۆلکه یان کاسهیی خۆله میشی مردوو، له شانۆی (هه موو نهوانهیی ده که ون) نهو شانۆنامه یه که بو رادیۆ ناماده کراوه، نهکتهر ده بیت دهنگی وهک قه لهو یان بیره ده رفه سهنتین بنوینیت، یان نه وه تا کویر بیت، له یه کیکی له دوا یه مین شانۆنامه کانیدا به ناوی (من نا)، نهکتهر ده بیت ته نیا لئو، ددان یان زمان بیت، نه مجاره یان ده میکی خوازه یه (بێ سنووردار کردنی پله و پیگه، یان هه چی دی).

هه ر شانۆنووسیک که له ده ره وهی سنوورهکانی ریالیزی شانۆییه وه کار بکات، داوا له نهکتهر دهکانی دهکات نمایشیکی تا رادهیهک نامۆ و جهسته یی بنوین لهسهه سهکۆ:

ژاری له شانۆی پاشای نۆبوودا یهک رۆلگیزی ههیه که له پری تهواوی سوپای پۆلهندی رۆل دهگیریت، تریستان ترارا له دلی گازیدا چهند که سایه تیی ههیه که له پری چاو، دم، لوت، گوئی، مل و برۆ قسه دهکن؛ پریشته له شانۆی پریرادا به هه مان شیوه که سایه تیی ناپاکیکی ههیه که هه ر دیمه نهو رۆلگیزیکی جیاواز رۆله که وه رده گریته؛ ههروه ها کۆکتۆ له هاوسه رگریکردن لهسهه بورچی نیفل، دایه لۆگ ده داته دهست دوو دهنگنووس، له گه ل کامیرایه کدا، له کاتیکدا که رۆلگیره کان به بیدهنگی و به جۆشه وه نواندنی خویان دهکرد.

بهلام ههچ شانۆنووسیک نه پوه بهر له بیکیت بهو رادهیه رۆلگیرهکانی لهسهه سهکۆ بخاته نااسووده یهکی به رده و امه وه؛ نهو دیمه نانه ی پیمان دهگوترا رۆلی بگین، له گه ل نهو وشانه دا که پیویست بوو بیانلینه وه، په لکیشی ناستیکی پوچگه رای دهکردن، به تایبهت بو له جیبردنی هه ر بیره که یهکی ناسایی بوو له بهاره ی پیشه ی شانۆگه رییه وه.

ریک وهک هه مان بیهووده یی میتافیزیکی که کامۆ پاسی دهکات، لهو کاته دا سهه هه لده دات که مرۆف ناگایی بو دروست ده بیت له جیاپوونه وهی خۆی له گه ل نهو سهکۆی نمایشه دا که په هه قیقه ت ناوی ده بات؛ که واته نهو بیهووده یه راسته قینه یی بیکیت به نهزموون ده دات په رۆلگیرهکانی، وایان لئ دهکات راسته وخو رووبهرووی جیاپوونه وهیهکی کوشنده بینه وه، له نیوان لیرابینیان ده ربه ره ی نهوه ی پشه وه خته پیمان گوتراره، نهوه ش که نیستا داوایان لئ ده کریته لهسهه سهکۆ رۆلی بگین. شانۆی بیهووده یی بیکیت، ته نیا رووبهروو بوونه وهیهکی جددی نییه له نیوان رۆلگیره کان و بینه ردا، به لکه پسانیکی دلیرانه یه له نیوان رۆلگیره کان و دهقی نووسراودا.

راستییهکی بهنگه نهویسته گهر بگوتریت که بابهتی شانۆکانی بیکیت په یوه ندییان به نهزموونکردنی بیهووده یهوه ههپووه، نهو دۆخه ی که بۆ رۆلگیر نوئ و چیژبهخشه نهوهیه که شیوازه کهه ی هه رچهنده ورته پینه، بهلام هیشتا رووبهروویونه وهیهکی دلشادکهره له نیوان ناماده کاریی پیشوهخته و په یامه کهدا.

له شانۆی (من نا) دا، نه م رووبهروویونه وه نانسوودهیه له لایهن رۆلگیره وه، کتومت وهک گه یاندنی ناراسته وخۆ ههستی پی دهکریت. نهو کهسه ی رۆلی ده م دهگیریت، ته نیا ده بیت له ریی ده میه وه بهر نیمه بکهویت، سه ره له بهری نه ندامه کانی تری له نیو تاریکیدان. چونکه هه موو جووله کانی له میانی کات و شویندا سنوره که یان له ددان و زمان و لیوه کان تینا په ریت .

جیسیکا تاندی که رۆلی نهو ده مه ی هینایه ژبان ه وه، له یه که م نمایشی جیهانیدا و له لایهن ده رهینه ر نالان شنایده ره وه کاری له سه ر کرا، له بنکه ی نمایشی لینکوئن، مانگی کانوونی یه که می ۱۹۷۲، باسی له وه کردووه که یاده وه ریی له گه ل ناریشه ی نواندنی نهو رۆله دا نه وه پوه که:

«فیر ده بیت له که م زۆر بخولقینیت.»

تاندی گوتووشیه تی: «شانۆی من نا، نالنگارییه کی بیره ده گه وره یه بۆ رۆلگیر، له بهر نه وه ی به ئسانی به چی نایه ت. من چیژی لی نابه م، چیژ له وه نابه م به م راده یه بسردریمه وه، ئومیده وارم کاری داها تووم میوزیکی بیت.»

له کاره کانی تشرینی یه که م و دووه می سالی ۱۹۷۳ ی کۆمپانیای به ره مهینه ردا، چاوی خاتوو تاندییان به پارچه قوماشیکی ره ش داپۆشیبوو، نه کا هیچ سه رنجیک که ده يدات په رچدان ه وه له سه ر تیشکی رووناکییه که ی سه ر ده می دابنیت.

«نه هیچ رۆلگیریکی لیه وه لامی بده مه وه و نه بینه ریشم لی دیاره.»

نهو خانمه رۆلگیره ده ی توانی قسه بکات یان گو بیست بیت، به لام بینینی لی سنووردار کرابوو. ته نانه ت نه ی ده توانی جه سه ته ی یاخود سه ری بجوو لینیت، چونکه نه گه ر وای بکردایه، تیشکی رووناکییه که ره وتی هاوسه نگی له سه ر ده می له ده ست ده دا و بهو هۆیه وه وینای جیگیری به رچاوی بینه ران تیک ده چوو.

ته نانه ت له نیویۆرک، خاتوو تاندییان خسته ناو نامیری سزادانی ده ستکاریکراوه وه، که تاییه ت به وه دیزاین کرابوو سه ری له یه ک شویندا رابگریت، هه روه ها له پشتیه وه پارچه ناسنیک هه پوو بۆ نه وه ی به هیچ جوړیک جووله نه که ویته شیوازی وه ستانیه وه.

ددانی به مادده یه ک شوږدراپوو که زیده رۆی له ناستی سپتیه که یدا کردبوو، لیویشی بریه دار کرابوو بۆ نه وه ی سه رنج رابکیشیت. بهو پییه ی که بیکیت دیاری کردبوو، پیویست بوو له سندووقیکی نادیاردا بیت. نهو سندووقه ی له نیویۆرک به کار هینرا، شتیکی تا بلئی نالۆز بوو، به پارچه قوماشیکی ره ش داپۆشراپوو، به شه کانی به راده یه ک گه وره بوون که هه ر له بنکه که یدا جینگای دوو کهس ده بووه وه، یه کیکیان بلاجیکتوریکی به ده سه ته وه بوو و راسته وخۆ له سه ر ده می خاتوو تاندی بوو.

دووهميشيان چەند كارتىكى ئاماژەى گەورە، بۆ ئەوەى ئەگەر خاتوو تاندى پىويستى پىي بوو، لە پارچە قوماشەكەى چاويەو سەيرى دەقەكان پكات. (مايكرۆفونى ناديار) لە ناراستەى شانۆكانى بىكىتدا نيشانەيەك بوو بۆ بەرزكردنەوەى دەنگ لە كاتى دەربىرىنى شەپۆلى وشە جىگىرەكاندا.

بۆ ئەم بەرھەمە بىكىت تەنانەت ژمارەى خولەكەكانىشى بۆ تەواوى نمايشەكە ديارى كردبوو.

بىكىت خۆى بەرھەمەكەى نيوپۆركى نەبىنى، بەلام دەمەكەى پىلى وایتلاوى بىنى لە لەندەن، مانگى كانوونى دووم، كە پازدە خولەكى پى چووبوو و لە لاين نانتونى پەيجەو دەر ھىنراپوو.

جياوازى ديار لە بەرھەمەكانى كۆمپانىياى ترانس ئەتلەنتىك ئەو بوو كە بە ئاشكرا وینەى بىنراو دەخرايە بەرچاوى نامادەپووان، لە لەندەن گۆيەكى گەورەى رووناكى تىشكى دەخستە سەر دەم و كوونەلووتەكانى رۆلگىرەكە، ئەمە لە كاتىكدا كە لە نيوپۆرك بىنەران تەنيا دەمیان دەبىنى.

خاتوو تاندى پىي ناخۆش بوو كە بىستبووى بىكىت دواى تەماشاكردنى نمايشەكەى لەندەن دەستنووسەكەى گۆريو. دواى بىستنى ئەوەى كە تىبىنى وردى لەسەر دەستنووسەكەى داو و زياتر وەك نووسراوہەكى ميوزىكىيە، ترسى ئەوەى لا دروست بوو كە ناچارە دووبارە فىرى شىوازى دەربىرەكەى ببیتەو.

تەنيا وشەيەك يان دووانى گۆرى، زۆربەى نيشانەى سەرسورمانەكانى لاپرد، ھەر وەھا ھەژدە خولەكى بۆ بەرھەمەكە ديارى كرد. ھىواشكردنەوەى گرنگ بوو، ئەو سى خولەكەى خستبوويە سەرى، نەك ھەر بە تەنيا كاتى بە بىنەران دەدا بۆ ئەوەى لەو قسانە تىبگەن كە لە دەمەكە دیتە دەروە، بەلكە لەگەلشيدا مۆنۆلۆگەكەى ناسانتر دەكرد بۆ لەبەرکردن و گوتنەو بە پى ھەلە. دەستنووسە رەسەنەكە و كاتەكەى بە رادەيەك خىرا بوون كە جىگرەكەى خاتوو تاندى بە پى ھاوكارى دەرقەتى نەدەھات؛ شەويكىان خاتوو تاندى خۆى لەوئ نەپووە بەلام لە رىي نامىرى تىلنپەپەو بە ناديارى و بە پارچەقوماشەكەى چاويەو دەقەكەى بۆ نامادەبووان خويندوو تەو.

ئەو ئەكتەرەش كە رۆلى پياچەرەو و وردىن دەبىت، ھەر رووبەرەووى كۆمەلنىك كىشە دەبیتەو. لەناو بنكەيەكى شاراوەدا دەبىت بە جەلابە و كلاوتىكەو.

لە بەرھەمەكانى كۆمپانىياى نيوپۆركدا رۆلگىر لەناو سىندووفىكدا بەرز دەكریتەو بۆ سەر سەكۆ، كە بە پەرژىنىكى كانزايى تايبەت دەوردراو، بۆ ئەوەى ھەموو شتىك بە ھاوسەنگى بەلنپەتەو، پاشان پارچەقوماشى جەلابى بە چواردەورى پەرژىنە كانزايەكاندا دیتە خوارەو، پىش ئەوەى پگاتە سەر سەكۆى نمايش. دواچار ئەو وینەيەى دەكەوتە بەرچاوى بىنەران رۆلگىرىكى زەبەلاح بوو، وەك عەرەبىك بە جەلابەيەكى گەورەى رازاويەو، لىرە بۆ ئەوئ داپۆشراپوو.

بەم چۆرە كەسايەتییە، كە بە چۆرىكى گۆراو دیتە سەر سەكۆ و شىوہى دەچیتەو سەر «دپوہ لالەكان»، ھاوكات يەككى لە دپوہ نەدەبىيەكان جەيمس جۆيسى ھاورى و مامۆستاي بىكىتە.

ئەم چەمكە فىكۆيە كە باس لە دپوى بىزمان دەكات، يەككە لەو بابەتانەى لە رۆمانى (شەوبىدارىي فىننگانەكان) دا دووبارە دەبیتەو.

فیکۆ رهگهزی سه رهتایی دیوه لالهکان به دوو کوری نوح پیک دهچوینیت که باوکیان نه فرهتی لن کردوون، (وای دابنی نهو دوو کورهی نوح له نهدهپی مؤدیرنهدا در دهکه ونهوه: «شیم» ی جویس، له رۆمانی شهوبیداری فیئیگانهکان، «هام» ی بیکیت له شانوی کوتایی گمهدا.)

ئهو رۆلگیرهی رۆلی که سایهتیی گوینگر دهگیریت، به پینچه وانهی نهوه وهیه که رۆلی دهمه کهی دهگیرا، نهم ههر به تهوای نادیاره؛ وهک مردوویهک وایه که تهنیا نهکی چوار جوولهی کورتی پی دراوه، که چند جوولیهکی سادهی لوهکین، له ههر دوو لوه قولهکانیان بهرز دهکه نهوه و دوایی دهیانکشینهوه بۆ دواوه.

له گه ل ههر دووباره بوونه وهیه کدا جوولهی کهم دهپیتهوه، تا وای لن دیت له جاری سییه مدا به ناستهم ههستی پی دهکریت. تهنیا به رهفتاریدا دهکریت ههست بهوه پکریت که به رهو لای که سایهتیی دهمه که لا دهدات. که سایهتیی گوینگر تهنا نهت رهگه زیشی جیگای پرسیاره. وا دیاره که سایهتیی گوینگر به چری گوپی بۆ نهو چیرۆکه رادیراوه که دهمه که دهیگیریتهوه له بارهی ژنیکی به سالاجووی بیدهنگه وه، که رۆژیکیان له کاتی پیاسه کردنی به ناو کیلگهیه کدا، له ناکاو پیوهستان دهست دهکات به قسه کردن، به پی نهوهی هیچ روونکردنه وهیهک بدریت له سههر نهم گۆرانکارییه ناگه هانهی به سههر هه لسه که وتیدا هات.

جا نایا دهمه که نهو نافرتهی ناو چیرۆکه کهی خویهتی؟

پینگومان نیمه ههرگیز دنیای نابینه وه. کارلیکی نیوان نهو دوو که سایهتیهی ناو شانۆکه، له چوار ساتی مؤنۆلۆگه کدا روو دهدات، چوار جار که دهمه که دووباره ی دهکاته وه: «چی؟ ... کئ؟ ... نه خیر! ... نهو (بۆ کج!) ...» گوینگری بیده موزمانیش تهنیا به جوولیهکی ساده وه لام دهداته وه.

نهو دووریانهی که رۆلگیرانی که سایهتیی دهم و که سایهتیی گوینگر تیی دهکه ون، لهو بۆشاییه چۆله ی بهرده مماندا، راسته وخۆ نهو راستیه دهگه یه نیت که «نهوان بۆچی لهوین» و کیشه که شیان به هوی نهو سنووران وه سهختتر دهپیت که به سههریاندا سه پینراون.

چۆن رۆلگیرییک له ناو سندووقیکدا، که سههری له نامیریکیدا، پارچه قوماشیکی رهش له چاوی بهستراوه، له تاریکو تنوکییه کدا که تهنیا رۆشناویهک ههیه و نهویش له سههر دهمیه تی، به کاتییک که هه مووی له ههژده خولهک زیاتر تیناپه ریت، راهینان له سههر پیشه کهی خۆی بکات، راهینانیک که تا بلایی وه رزکه ره و پیویسته نیمه ی بینهر و بیسههری لن تیبگه یه نیت؟ ههر بویه جیسیکا تاندی دهستبه جی دان به وهدا ده نیت که

« من نا له ههچکام لهو کارانه ناچیت که پیشتر نهزمونم کردوون.»

ئهو پیگه پوچگه راییهی بیکیت رۆلگیرهکانی تن دهخات، زۆر لهوه چرتزه که له شوینیکی دیکه دا پینان ده لیت نواندنی بۆ بکه ن. ههر بویه شانوی من نا دهچیته وه سههر شانوی (شانۆ) که تیایدا سنی که سایه تی دوو چاری خۆشه ویستییه کی سینگۆشه یی چه په ل ده بنه وه و به واتای وشه ده خزیرینه ناو چند کووپه لیه کی گه وره ی شانۆگه رییه کی تاریکه وه، تیایدا جوولنه کان به ستراونه ته وه به یهک رووناک ی سههر شانۆوه که تیشه که ی له سههر یه کیکیانه وه ده خریته سههر نهوی تریان.

رۆژه خوشهکان تهنیا دووباره کردنهوهی جار له دواى جارى دیریک نییه، به لکه دارپژراوهیه که له کۆمهله وشهیهکی زۆر که له ریزکردن و تیکه لکردنی هه مان وشه و هه مان گری پیکهاتوون.

له شانوی من نادا، که سایه تیی دهم هه مان کیشه به رۆکی ده گریت، که لیره دا به روونتر باسی لئ کراره، به هیچ جۆریک رسته ی تیا نییه، تهنیا تاکه وشه یان برگه ی کورت و دوانه هاتوون و پیکرایان خالبه ندی و ده ستپیکه که یان سیخالیان بۆ دانراوه.

مه ترسیی ونکردنی ناماژه له شانوی من نادا زیاتر بوو، له بهر نه وهی رۆلگیر ناچار بوو به وپه ری گۆژم و تاوه وه وشه کان دهر بپریته وه، به لام بۆ دیره کانی وینی تا راده یه ک هیدیتر بوو.

رۆلگیری شانوی من نا وه ک که سایه تیی وینی تووشی کیشه ی ونکردنی ناماژه بووه وه، به لام نیستا بیخه ره پال نه و وشه تیکه لۆپیکه لانه ی که له کی له ناکتی یه کی گۆدۆدا ناچاره به خیرایی بیانیته وه (که له و دۆخه دا له سی لاپه ره وه بۆ ۱۰ لاپه ره ی ده سننوو، دریز ده بیته وه).

به لام رۆژه خوشه کان بهر پرسیاریتییه کی تایبه ت به خۆی هه یه، نه ویش نه وه یه که ناراسته گه ریی شانویی وشه و گریکان به یه که وه ده به سنیتته وه له گه ل جووله یه کی پئویستدا له ناکتی یه که مدا، و له ناکتی دووه میشدا ده چیتته وه سه ر جووله ی چاو، هه ر جووله یه ک پئویسته له گه ل دهر برینه وه ی دایه لۆگدا هاوکات بیت.

کاریگه ریی سنووردارکردنی جووله له رۆژه خوشه کانددا، له نه نجامی هه ولی زۆر و خوشه که تکردنی خانمه رۆلگیره که وه دیت، که به هۆی نه و به ره به سه تته بیهووده بیانه وه که هاتوونه ته سه ر ریگی، توانیویه تی نواندنه که به و جۆره بکات.

باسته ر کیتۆن له کورته فیلمه کۆمیدی و ناواقعییه که ی بیکیتدا به ناوی (فیلم)، که بیستو دوو خوله که، رووبه رووی هه مان کیشه ده بیته وه. سیناریۆی نه م به ره هه مه ی تهنیا یه ک دایه لۆگی بیوشه ی تیا به، نه ویش له دیمه نی گرنگی چیرۆکی ژن و پیاوه که دا روو ده دات.

کیتۆن که روخساری له نیمه وه دیار نییه، به سه ر شه قامیکی نزیک پردی پروکلیندا به هه له داوان دهروات، په له ییه که ی بینایی لئ بریوه و خۆی ده کیشیت به ژن و پیاویکی شیکپۆشدا، که له سه ر شۆسته یه ک وه ستاون و رۆژنامه ده خویننه وه.

ژنه که به قۆلی چه پی مه یموونیکی مالیی له باوه ش گرتوه. پاش نه وه ی کیتۆن خۆی ده کیشیت پیااندا، ژنه که چاویلکه ده ستییه که ی هه لده بریت بۆ چاوه کانی و پیاوه که ش چاویلکه که ی سه ر لووتی لا ده بات (ده یکات به لیواری قردیله ی پالنتۆکه یه وه). ته ماشایه کی یه ک ده که ن، ژنه چاویلکه که ی ده کاته وه چاوی و پیاوه که ش ده یخاته وه سه ر لووتی. پیاوه که ده می ده کاته وه بۆ نه وه ی شتیک بلێت به لام ژنه که به جووله یه ک ده یوه ستیت و پئی ده لیت: «ششش!»

نه وه ته واوی دایه لۆگی کورته فیلمی فیلمه کیتۆن سه ری له ده سننوو سه که سوورماوه و گوتویه تی که نه وه نه ک تهنیا ناروونه، به لکه هه یچ پیکه نیناویش نییه، ههروه ها به نالان شنایده ری دهره ینه ریشی گوتوه که نواندنی نه و ده سننوو سه هه رگیز له چوار خوله ک زیاتر ناخایه نیت، ته نانه ت نه گه ر نیش به پشیله و سه گیش بگریت (نیشی پشیله دواتر له لایه ن تروفۆوه له فیلمی رۆژ بۆ شه ودا به کار هینرا).

کیتۆن پێشنیاری ئهوهی کرد که چهند دیمه نیک لهو فیلمانهی پێشوو که کاری تیدا کردوون بخرینه سههر نهم فیلمهش، بهلام شنایدهر بیری خستهوه که شیواز و بهرههه می بیکیت شتیک نییه دهستکاری بکریت، به تایبته له کاتیکدا که نووسهر خۆی به تایبتهی سهردانی نیویۆرک دهکات بۆ دینتی تۆماری فیلمهکهی (ئهوه یهکهه جار بووه بیکیت سهردانی ویلایهته یهگرتوو هکانی نهمریکا بکات).

کیتن سههری لهوه دهر نهدهکرد که ناخۆ بۆچی کهسیک هاتوو داوای ئی دهکات رۆل له فیلمیکدا بگێریت که تا کۆتاییهکهی روخساری دهر ناکهویت.

ناریشهکه لیره دا ئهوه بوو که کهسی رۆلگیر پێویست بوو بهردهوام خۆی له کامیرا لا بدات و شیوازییک بدۆزیتهوه که روخساری تیایدا دهر نهکەویت، نهمهش ههنگه رانهوهیهکی نامۆیه بۆ ئهوه دیمه نهی که نیمه چاوه ریمان کردوو بپینین. وهک چۆن رووناکیی سهرشانو له شانۆی شانۆدا گرنگ بوو، لهه فیلمهشدا ئهوه کامیرایه گرنگ بوو که دیمه نهکانی تۆمار دهکرد.

جهنگ و کێشه کێشی ناو فیلمهکه له نیوان رۆلگیر و لێنزی کامیرا که دایه، چونکه له کۆتاییدا به داوای ناشکر کردنی روخساری رۆلگیره که وه دهییت، له کاتیکدا سههره تا ههولێ داوه خۆی ئی لا بدات. کۆتاییهکهی بۆ بینهران جهنگیکی قورسه، ئهوه خواستهی بهردهوام ههمانبووه تا چاومان به روخساری کیتۆن بکهویت، زیاتر پهرووشیمان دهپزوینیت بۆ ئهوهی له بهرچاومان بمینیتهوه.

فیلم یهکهه کاری بیکیت نییه که تیایدا رۆلگیرییک له رهگهزی مروّف دهخریته جهنگهوه لهگهڵ دژمنیکی نامرؤفدا، کراب و نامیری تۆمار که رهگهشی یهکیکی دی بوون لهو نمونانه.

رۆلگیرهکانی ناو شانۆی بیکیت بهر زنجیرهیهک رووبه رووبوونهوهی دوانه هاتوو دهکهون لهگهڵ دژه پالانهوانی بیگیاندا، ئهوه پووتانهی که ری ناکهن، ئهوه کلوانهی پر به سههر نین، ئهوه یهکسانبوونه لهبیر نهکراوهی شهو و رۆژ که نایهتهوه یاد، دیرگه لیککی شیعی که وهک گۆدۆ تاهه تایه وهک رازییک دهمیننهوه.

دژمنی مادی رونی شوینی چۆله، به ههزار حالیک لهشولاره قهلهوهکهی دهترنجینیته نیو نۆتۆمبیلهکهی بهریز سلۆکه مهوه، ههروهها سههر که وتنی بهسههر قادر مهکاندا له بنکهی هیلێ ناسیننهکه، خۆی له خۆیدا سههر که وتنی جۆنسۆنیی نومیده بهسههر نهزموندا.

کیتۆن سههری سوورما که ههستی کرد کاتی فیلمهکه لهو چوار خولهکه تپهپری کرد که خۆی مهزهندهی کردبوو؛ شنایدهر دهلیت: «داوای نمایشهکه ههرحیهکی به رۆژنامه نووس و پهيامنیران گوتبیت لهسههر ئهوهی که بۆ یهک چرکهش لهوه تینهگه پشتهوه چ رۆلگیریت و نهیزانیوه فیلمهکه لهپاره ی چیه وهیه، هیشتا ئهوهی که له بیرم ناچیتهوه کۆتاییه که یهتی که وهختی مائناوایی زهردهخه نه لهسههر لیوی بوو، تا رادهیهک دانیشی بهوه دا نابوو که کارهکه شایهنی نهجامدان بووه.» کیشهکانی کیتۆن لهگهڵ فیلمدا، له کاردانهوهکانی بیری لار دهچوون بۆ رۆلی گۆگۆ له یهکهه نمایشی نهمریکی له چاوهروانی گۆدۆدا. نهگهه لیت پپرسیبایه واتای ئهوه شانۆیه چی بوو، به: «خوا بمرگێ گهر بیزانم!» وهلامی دهدايتهوه. بهلام پاش ئهوهی چهندان شهو یهک له داوای یهک ههمان نواندنی دووباره کردهوه، دهرکی بهو کۆمیدیا نوازهیه کرد که لهپشت ئهوه بهرههه مهوه هیه، دوو پیاو دانیشتوون ههول دهن له ری گالتهوگهپ و گههه ی بچوک بچوکهوه کاتی خۆیان لهسههر زهوی بهسههر بهرن.

تۆ هەرگیز پیکه نینت به پیاویکی نابینا نایهت له سههر سهکۆی شانۆ، یان به پیاویک که قاچهکانی پراونه تهوه. به لام بیکیت پۆزۆی نووسیوه تهوه و مرقۆفیکی به هیزۆی وای لێ دروست کردوه، که پۆ ناکتی دووهم به کویری دهگه ریته وهو نیمه ش گه مهی له گه ل ده که یه. ده که ویت، داوای یارمه تی ده کات؛ فلادمیر و نیستراجۆن له سههر سهکۆن. نیمه توانجی لێ ده ده یه. له وه ده پرسین که ناخۆ ده توانیت چیمان پیشکه ش بکات. ئینجا خۆیشمان ده که وین... بینه ران هاوار ده که ن. نه گه ر بیکیت نه یزانیایه چی ده کات... هەرگیز به و جۆره گرچنی نمایشیکی دانه درشت. کاتیک خۆیندمه وه... پروام نه ده کرد سههر بگریت. به لام که رۆله که م گێرا، نه وسا زانیم چه ند ژیرانه شانۆییه که ی دارشتوه.

ئه و جۆره ریکه خسته بیهاتوایه بیکیت که که سایه تیه کهانی پنی ده خاته سههر سهکۆ، نامرازی سههره کییه پۆ هه موو شانۆکانی و تیایدا پیویستی به وشه و برگه ی نامۆ ده بیت، که رۆلگیره کان ناچارن به دهنگیکی دراماتیکیانه دووباره یان بکه نه وه.

هه ندیک کاتیش هه ر هه یج نالین، له شانۆی (ئی جۆی دا)، رۆلگیز پاش نه وه ی هه موو کونج و که له په ره کهانی ژووره که ی ده گه ریت، هه و ل ده دات خۆی له چاوی کامیرا په دوور بگریت، که له نزیکه وه له سههری وه ستاوه. ته نیا گویمان له دهنگی ژنیککی ده ره کی ده بیت، که وا دیاره جۆی له میشکی خۆیدا ده بیستیت، “نزم، جیگیر، دوور، ریتمیککی ته واو هاوسه نگ که ته نیا یه ک تۆز له دهنگی ناسایی نزم تره.” کامیرا که هه موو جووله ی نیوان رۆلگیز و کامیرا که پیشان ده دات، لینه که زۆر لێی نزیک ده بیته وه، په ره په ره چوار ئینجیک لێی نزیک ده بیته وه، وه ک بلیت به ره و ناو که لله سههری ده روا ت.

له گه ل هاتنه که یه ی تۆمه تبار کردنه نامۆ که دا به وه ی: «که خۆت ده زانیت نه و پینسه بایه خیککی وه های نییه، ده ی بیر بکه ره وه... وا ده زانیت له و یوه ها تووه وایه؟»

له ئی جۆیدا کامیرا هه ر خۆی ده بیت به که سایه تیه که ی ناو دیمه نه که، نیمه ش هه ست به گرنگیه که ی ده که یه، چونکه به جۆریک ده رناکه ویت که نیمه له کامیرایه کی ناساییمان چاوه ر ئی کردوه.

پۆ نمونه، له باریکدا و امان لێ ده کات له بیرمان بچیته وه که وا خه ریکه له لینی کامیرایه که وه له رۆلگیزیک ده روانین. کاتیک که سایه تیه کهانی بیکیت قسه ده که ن، به زۆری نه و وشه و دیرانه ده ر ده برنه وه که وه کوو دۆخه کانیان نامۆن.

کراپ بیری له وشه کهانی وه ک “بالنده ی قیدوا” و “بیهاوژینیتی”، یان “پوون” و “مانه وه” ده کرده وه (به راده یه ک له ده میشی جیاواز ده هاتنه ده ر، که هه یج پوچگه رایه ک بیری نه کرده وه ته وه بشیت ناوا نامۆ بن).

ئینجا دلێ خۆی به دووباره کردنه وه ی “قوتووی سن، به که ره ی پینج، په که ره هه،” خۆش ده کرد یوینیش ده یگریت به “تووککی به راز” و “میرووله کردن” وه مادی روینیش دیلی نه و شیاوزه نامۆیه ی فسه کردنی خۆیه تی.

به ریز روئی: ده زانی مادی، هه ندیک جار مرقۆف وا بیر ده کاته وه که تۆ کیشه ی زمانیککی مردووت هه یه.

خاتوو روئی: به لێ راسته دان. زۆر باش ده زانم مه په سنت چیه، خۆیشم زۆر جار هه مان هه ستم هه یه، هه ر باس نا کریت چه نده نازار به خشه.

وهک بئیت بیکیت یهک شانۆی تهواوی لهسهه نهم قسانه‌ی پۆرۆ دروست کردبیت، که له ناکتی دووی گۆدۆدا ده‌ریان ده‌بریت:

(له‌ناکاوه‌ده‌چیت) مه‌گه‌ر تۆ به‌و کاته له‌عنه‌تییه‌ت منت نه‌شکه‌نجه نه‌داوه! چه‌نده دزیوه! که‌ی! که‌ی! ناخر رۆژیک به‌س نییه‌ بۆت، رۆژیک نه‌و لال بوو، رۆژیک من کویر بووم، رۆژیک دیت که‌ر ده‌بین، رۆژیک له‌دایک بووین، رۆژیکیش دیت ده‌مرین، ناخر مه‌گه‌ر هه‌ر هه‌مان رۆژ، هه‌مان چرکه به‌س نییه‌ بۆت؟ (هیدیت) لاقیکیان له‌ نیو گۆردایه و منداڵ ده‌خه‌نه‌وه، تاویک رووناکی ده‌ره‌وشیته‌وه و دووباره شه‌و دادیته‌وه.

ره‌نگه‌ شانۆی هه‌ناسه‌ بیریکی له‌ ئینجیل کردبیته‌وه، که‌ تیایدا نامازه به‌وه ده‌دریت خوا هه‌ناسه‌ی ژبانی کردوه به‌ لووتی مروقه‌کاندا؛ به‌لام لیره‌دا هه‌مان ده‌رفه‌تی ژبان به‌ رۆلگیره‌که‌ نادریت. به‌لام له‌م شانۆیه‌دا به‌ هیچ جوړیک رۆلگیره‌که‌سیکی زیاده نییه‌، چونکه‌ نه‌گه‌ر نه‌و هه‌ناسه‌ بنچینه‌یه‌که‌ی هه‌له‌نه‌کیشایه‌، نه‌ی کێ ده‌یتوانی هه‌مان کار پکات له‌سه‌ر سه‌کوێ شانۆ و له‌په‌رده‌م ئیمه‌دا؟ له‌پری رۆلگیره‌، نامیره‌کی هه‌ناسه‌دان دابنێ، بزانه چون کاریه‌گه‌رییه‌ گه‌وره‌که‌ لاهه‌کی ده‌بیته‌وه. لاپردنی رۆلگیره‌ و نه‌مانی نهم رووبه‌رووبوونه‌وه‌یه‌، کاره‌که‌ له‌ هونه‌ریکی دراماتیکییه‌وه به‌ره‌و نواندنیک ده‌بات که‌ هیچ هونه‌ریکی تیدا نییه‌. گه‌رچی ره‌نگه‌ به‌ لای هه‌ندیک که‌سه‌وه وهک نه‌وه‌ وایت که‌ ته‌نیا جیاوازییه‌کی گچکه‌ و ناپیویست دروست کراوه، به‌لام له‌ راستیدا بیکیت به‌م جیاوازییه‌ هونه‌ریکی ناوازه‌ی خوێقاندوه.

نایا رۆلگیره‌ هه‌ر به‌راستی به‌شی سه‌ره‌کییه‌ له‌ شانۆی بیکیتدا، له‌ کاتیکدا وا ده‌ر ده‌که‌ویت که‌ به‌ ته‌واوی جوڵه‌کانیانی سنووردار کردوه له‌سه‌ر سه‌کوێ نمایش و ته‌نانه‌ت هه‌ندیک کاتیش وهک پیکه‌ته‌یه‌کی ساده‌ی شانۆکانی دایان؟ پۆ نموونه‌ ره‌نگه‌ وا بیر بکریته‌وه که‌ نه‌گه‌ری هه‌یه‌ بیکیت له‌ شانۆی داها‌توویدا هه‌نگاوێک قوولتر بروت و به‌ یه‌کجاری ده‌ست له‌ رۆلگیره‌ هه‌لبگریت.

به‌لام ره‌نگه‌ کامۆ به‌رچا‌روونییه‌کی بونگه‌رایانه‌ بخاته به‌رده‌مان به‌وه‌ی که‌: «مروقه‌ له‌گه‌ل ژبانی خویدا داده‌بریت، رۆلگیره‌یش له‌ سه‌کوێ نمایش جیا ده‌بیته‌وه، که‌ نه‌وه‌ خوێ له‌ خویدا پوچگه‌رایی دروست ده‌کات.»

چونکه‌ پوچگه‌رایی نه‌وه‌نده‌ی به‌ مروقه‌وه به‌ستراوه، به‌ جیهانه‌وه نه‌به‌ستراوه و هه‌ر نه‌وه‌شه هه‌ردووکیان به‌یه‌که‌وه گری ده‌داته‌وه.

کامۆ ده‌لێت مروقه‌ له‌ رووبه‌رووبوونه‌وه‌ دابماله‌، هیچ هه‌ستیکی بیه‌ووده‌بیت له‌وه‌هه‌ستانه‌ پۆ نامینیته‌وه که‌ له‌ دۆده‌روونی مروقه‌دا ده‌نگ ده‌ده‌نه‌وه.

شانۆکانی بیکیت ناراسته‌یه‌کی نوێ به‌ چه‌مکی بیه‌ووده‌یی ده‌ده‌ن، بیه‌ووده‌یه‌کی فیزیکی که‌ له‌ لایه‌ن رۆلگیره‌کانه‌وه له‌سه‌ر سه‌کوێ پیشانی هه‌مووان ده‌دریت.

رۆلگیره‌ بیکیت له‌ رووبه‌رووبوونه‌وه‌یدا له‌گه‌ل ده‌ست‌نووسه‌کانی نه‌ودا، کیشه‌که‌ چرتر ده‌کاته‌وه، ناخاوتن له‌ ریی نه‌و نالنگارییه‌وه که‌ پێیدا تیده‌په‌رن، دۆخیکی وه‌ها سه‌خت دروست ده‌کات که‌ ته‌نیا بینه‌رانی نه‌و ده‌توانن لیکێ بده‌نه‌وه. نه‌زموونی بیکیت له‌ نووسینی شانۆنامه‌دا گریمانه‌ی ریبازیکی نوییه‌ پۆ تیگه‌ه‌شتن و لیک‌دانه‌وه‌ی پیشه‌ی رۆلگیره‌. له‌ کاتیکدا پیشه‌کی و ناماده‌کاریی شانۆکه‌ پۆیان ناشنایه‌، به‌لام به‌رکه‌وتنی له‌ ریی چه‌سته‌وه نامویه (نه‌ک ته‌نیا له‌ رووی ده‌روونییه‌وه) نه‌و شوینگۆرانه‌ به‌نازاره‌ی که‌ رۆلگیره‌ پیشانی بینه‌رانی ده‌دات، هه‌ر خوێ ته‌مه‌نیک له‌ گه‌شتکردنه‌.

ئەو دۇخە بەرجەستەيەى رۆلگىر رويبەر روى دەبىتەو، زياتر وەك پيشاندانەوہى وینەيە، نەك تەنيا نواندن. شانۆى بېكىت شىتییەكى كارىگەرە (چونكە بۇ رۆلگىرەكان نەركىكى شىتكەرە) بەلام ديارە كە مېتۆدىكى تىدايە، ھەرچەند ئەو مېتۆدەى باس دەكرىت بە دۇنيايەوہ لەگەل ئەوہى ستانىسلاوسكىدا جياوازە .

رۆلگىرى پوچگەرا لە شانۆى ساموئىل بېكىتدا - azadbun